

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ, Str. Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 500 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

CUPRINSUL:

O reformă necesară	<i>Redacția.</i>	Baljocurirea bisericilor românești de peste Nistru	<i>D. Iov.</i>
Buddha și Isus	<i>L. Bologa.</i>	Cronică. — Partea oficială.	
Tălcul unei amintiri	<i>Fl. Mureșanu.</i>	Concursuri: Pădureni, Bălan II.	
Conferința de toamnă a preoților din tractul Unguraș	<i>Pr. Ioan Lazar.</i>	Anunțuri.	

O reformă necesară.

„*Revista Teologică*“ din Sibiu, înființată de I. P. Sf. Sa Mitropolitul Ardealului *Nicolae Bălan*, în anul 1907, pe când era profesor la „*Seminarul Andreian*“ din Sibiu, împlinind 20 de ani dela apariție, își serbează acest eveniment apărând în haină de sărbătoare, și 'n formă și 'n fond. Numărul 1—2 din anul acesta al revistei este un volum de 160 pagini, pe hârtie și cu tipar ales, cu un mănunchi de articole isvorite din penele celor mai talentați, foști și actuali colaboratori, pline de valoroase idei teologice creștine. E o reușită jubilară, pentru care felicităm pe redactorul ei, profesorul *Nicolae Colan*, care alături de redactorii înaintași își serbează tăcut cei 5 ani, de când conduce revista cu o foarte apreciată iscusință.

Cetind acest număr jubilar, ne-am dat deplin seama, de rolul important ce l-a avut această revistă la educarea teologică a preoțimei ardeleni, la oțelirea entuziasmului ei pastoral, în vremurile dinainte și de după războiu. Alături de seminariile teologice a fost școala cea mai bună, cea mai plină de orientări, în munca de păstori sufletești și naționali. Cu toată truda ce și-a pus-o n'a putut întregi deplin nici unuia dintre preoți „*educația pentru apostolat...*, în vederea misiunii lor spirituale“, cum o definește dl prof. univ. *O. Ghibu* în articolul „*Dar un lucru trebuie*“. Acest feliu de educație a lipsit în toate seminariile teo-

logice ardeleni, înainte de războiu și lipsește în bună parte și 'n internatele Academiiilor teologice de după războiu, cum în egală măsură lipsește în cele ale facultăților de teologie și în seminariile inferioare din vechiul regat și Basarabia. E o constatare veche pe care noi numai o repetăm, întărindu-o cu proprie experiență. În toate școalele teologice se face teorie multă, uneori chiar prea multă și prea savantă, se face însă prea puțină educație religioasă, în așa fel ca viitorii preoți să intre în funcțiune însuflețiți de o nestrămutată convingere religioasă, singura care poate da putere de biruință în toate greutățile apostolatului preoțesc. Pentru obținerea acestei puteri nu-i destul teoria, ci trebuie un îndelungat exercițiu sufleteș, trecând prin experiență neuitată, valoarea tuturor virtuților creștinești.

Clericii noștri ies din școale pregătiți cu arme mintale, raționale, însă nu cu arme sufletești. Preocupările și viața lor intimă nu este scrutată de nimenea, doar la suprafață, cum la suprafață li se dau și îndrumările de viață creștinească. Oameni noi nimeni nu se trudește să facă. Nu trebuie deci să ne mirăm, dacă vedem, că de multe ori cei mai distinși absolvenți ai teologiilor, în viață nu se validează, ci ajung în tagma preoților funcționari molitvelnicești, preocupați mai mult de interese materiale decât sufletești, căci în aceste

din urmă nu-și știu afla bucuria și fericirea vieții.

Dr. prof. univ. Onisifor Ghibu preconizează reforma învățământului teologic, tocmai în această direcțiune și are toată dreptatea. Uscăciunea și sterilitatea creștinismului nostru stă de fapt în lipsa acestei educații. Cum să poată îndruma și învăța la creștinism activ, pe enoriașii săi, un preot care el însuși duce o viață necreștinească, o viață convențională ca și a contemporanilor săi intelectuali, indiferenți religioși?

Reforma teoretic chiar de se va face, va ajunge greu să se pună în practică, ne prea fiind cu cine. Trecerea reformei în practică va face o radicală rupere cu trecutul, va crea adevărata renaștere religioasă morală, întâi la preoți, apoi pe rând la credincioși.

E un ideal, care dorim să se realizeze cât mai curând și până nu va fi prea târziu.

Buddha și Isus.

Ori-ce religie poartă, în măsură mai mare sau mai mică, pecetea sufletească a întemeietorului ei. Se explică ivirea religiilor prin împrejurările sociale, politice, morale și culturale, în cari își fac apariția. Toate sunt însă numai condiții externe, care pot favoriza fundamentarea solidă a unei anumite religii, dar nu pot determina în întregime caracterul ei. Dacă noua religie se altoiește pe gemetul maselor după o viață mai bună, mai curată, pe trebuința iubirii sufletești a celor mulți, nu masa este aceea, care prinzând sbuciumul acesta îl centralizează în o anumită directivă, și-i dă forma cea mai adecvată de manifestare. Masa se frământă căutând în amarul vieții zilnice cauza relelor ce o bântuie, se sfarmă în multiplele griji ale traiului, nu reușește însă niciodată să se ridice ca un tot spre sanarea durerilor care o bântuie. Personalitățile puternice sunt acelea care prinzând ritmul vremii, găsesc drumul normal de exteriorizare prin concentrarea tuturor aspirațiilor pe o anumită cale și direcționarea durerilor spre izvorul mântuitor. Mărirea unui om, conducător de mase, stă într'un raport direct cu această posibilitate

de pătrundere a realității sociale de o parte și cu îndrumarea ei spre orizonturi noi de alta. În aceasta a doua lature, prin care se poate caracteriza o personalitate, există și specificul, care o deosebește de alte personalități. Și în natura religiei, cu toate condițiile externe determinatoare, există totdeauna ceva din suflul animator al întemeietorului, care dă coloritul noii doctrine.

Buddhismul și creștinismul sunt cele mai mari și în acelaș timp cele mai apropiate religii. Măsura în care specificul celor două religii se reflectează în doctrină este în parte un rezultat al personalității întemeietorilor lor. Analiza transformărilor psihice prin care au trecut și structura definitivă la care au ajuns, ne duce la concluzia, că doctrina propagată de Buddha și Isus este în complectă concordanță cu psihicul lor.

*

Sakya-Muni, fiul regelui indian, a fost alintat cu toate bunătățile posibile unui rege. Crescut în belșug, n'a cunoscut rigiditatea vieții; tot ceea-ce sufletul lui dorea, mulțimea slujitorilor sta gata să le îndeplinească. La etatea de 16 ani, timpul când iubirea ia tineretea pe aripile sale, a fost însurat. Plăcerile vieții familiare le-a cunoscut deci la o etate fragedă; n'a fost torturat de alternativa posibilității sau imposibilității satisfacerii acestor nevoi din considerații sociale și din cauza legilor morale. Stadiul de saturație, la care a ajuns, în urma acestor împrejurări, din cauza plăcerilor, i-a îndreptat privirea spre cei din jurul său. Ceea-ce l-a izbit nu a fost splendoarea, bucuria și vigoarea tinerească, ci mizeria, suferința și moartea; sunt două categorii de fapte care nu-și pot avea scopul în ele înșile. Primele duc la saturație, cele de al doilea provoacă dureri și tristețe. Forța activă, vitalitatea tinerească ar fi putut afla satisfacția necesară în lupta pentru înlăturarea durerii și mizeriei. Structura sufletească a lui Buddha a fost predispusă însă spre renunțare; renunțare la tot ce există pe lumea aceasta și chiar la o viață viitoare, în care să găsească compensarea relelor de aici. La ce bun sunt plăcerile, când ele provoacă dureri; ce rost ar avea lupta contra mizeriilor, când ea ne duce la noui mizerii? Renunțând atât la

plăceri cât și la dureri, mai ușor putem ajunge la starea de beatitudine complectă.

Perfecționarea deplină se ajunge renunțând la viață, pentru că dorința de a trăi provoacă senzualitatea, ura, cruzimea. Distrugând viața, am distrus ori-ce durere și cruzime. Nirvana, scopul suprem al vieții sale, o caracterizează Buddha în următorul mod: „când focul plăcerii este stins, aceasta este Nirvana; când orgoliul tuturor celorlalte pasiuni care ne chinuesc este stins, aceasta este Nirvana“. Intreaga lui doctrină se reduce la două puncte: 1. Constatarea suferinței în ori-ce manifestare vitală; 2. Distrugerea acestei suferinți prin renunțarea la viață.

Principiile acestea nu sunt noi. Într-o formă apropiată au fost propagate și de brahmanism, înaintea lui Buddha. Ceea-ce este caracteristic buddhismului, este libertatea spirituală, libertatea internă, care nu e legată de formele vieții sociale, o interiorizare. Acest punct susținut de Buddha, este o atitudine personală, pe care o ia în fața alor două realități distincte și contrare. El se mărginește la o libertate internă sufletească, pentru că realizarea unei libertăți absolute exterioare, nu-i era dat să o facă. Crescut în spiritul de castă, nu s'a gândit niciodată, că în viața socială hotarele despărțitoare ar putea fi nimicite. În schimb în ordinea spirituală, unicul principiu mântuitor, Nirvana, se poate aplica mai ușor. În ea se întâlnesc atât plăcerile și bucuriile celor din clasele de sus, cât și durerile și mizeriile celor de jos.

Un spirit resemnat, lipsit de curajul necesar pentru a lua lupta cu asprimile vieții și totuși căutând un drum mântuitor, acesta este Buddha. Resemnarea este arma celor lipsiți de elanul vital, a celor ce le este teamă să ia atitudine în fața obstacolelor vieții.

*

Cu totul altfel ni se prezintă fiul dulgherului din Nazaret. El care s'a născut și a trăit în mijlocul celor săraci, a fost învățat să primească durerile și năcazurile vieții ca niște realități necesare înălțării. Activismul, care se desprinde din fiecare vorbă, din fiecare faptă a lui, este atitudinea cea mai nimerită omului, care vrea să ridice această viață spre orizonturi mai

curate, nu îndepărtându-se de ea, ci purificându-o în laturile ei urite. Adevăratul drum al înălțării omenești, nu este drumul distrugerii dorințelor, ci al purificării și spiritualizării lor. Viața nu este un rău, ci un mijloc de pregătire spre cele înalte. Suferința însăși este necesară, întrucât ea nu e totdeauna un rău, ci o ocazie de pregătire a drumului spre cele sublime. „Nirvana“ lui Buddha, după principiile lui Isus, nu se câștigă renunțând la tot ceea-ce este aici, ci prin luptă și suferință. Viața aceasta nu este o iluzie, cum susținea Buddha, ci o realitate pe aripele căreia te poți ridica.

Resemnarea buddhistă nu a fost recunoscută de Isus. Cuvintele Mântuitorului din punctul culminant al suferințelor lui: „Părinte de voești, să treacă paharul acesta dela mine, însă nu voia mea, ci a ta să fie“ (Luca 22, 42), nu exprimă resemnarea celui ce a ajuns în culmea disperării, ci atitudinea celui conștient de împlinirea misiunii sale.

Există și o interiorizare în atitudinea de reformator alui Isus. S'ar părea că și el s'a retras în sine, a devenit un introvertit în fața obstacolelor ce îi puneau fariseii, care așteptau pe Mesia mântuitorul național, ca și în fața dorințelor mulțimii sărace, care dorea înaintea mulțumirii sufletești, hrană trupească și vindecare de boale. Interiorizarea sufletească a lui Isus, nu este o fugă de viață, ci o reconfortare necesară luptei, un izvor nesecat de reîmpăspărire a forțelor morale reclamate de neajunsurile vieții zilnice.

Cu suflet plin de elan, care primește viața așa cum este, vrând să o spiritualizeze, nu retrăgându-se din fața a tot ceea-ce este pământesc, ci pătrunzându-o cu sufletul mântuitor al puterii divine; acesta este Isus.

L. Bologna.

Dela Institutul Biblic.

Se aduce la cunoștința on. preoțimi că concursul publicat în Nr. 1—1930 al „Re-nașterii“, de către Institutul Biblic, pentru alcătuirea broșurilor de propagandă împotriva sectelor, s'a prelungit cu trei luni, adecă până la 1 Iulie 1930.

*	*	PAGINA	*	*
*	*	STUDENȚILOR ÎN TEOLOGIE	*	*

Tâlcuț unei amintiri.

În numărul festiv prin care „Revista Teologică” dela Sibiu își încheie pagina alor două decenii de mult bine cuvântată și rodnică slovă românească-ortodoxă, Părintele consilier Dr. G. Ciuhandu dela Arad publică o prețioasă și sugestivă amintire pentru noi, actuala generație a studenților teologi ortodocși. Prețioasă nu numai prin faptul că ne desprinde un crâmpieiu din gândul ce frământa acum 26 de ani, sufletul iubitului nostru înalt Ierarh de azi, marele apologet al ortodoxismului românesc, I. P. Sf. Sa Mitropolitul Nicolae al Transilvaniei, — gând pe care trei ani mai târziu l-a concretizat în paginile revistei, așa cum o concepea ca organ de știință și viață bisericească, — ci mai ales prin actualitatea ideii sub flăcările căreia chema, atunci la 1904, întreaga studențime teologică a întregii biserici ortodoxe române.

Era graiul elanului tineresc visionar, care simte pericolul ce se apropie și instinctiv lucrează la pararea cataclismului și la pregătirea vremilor ce urmează desnoământului. Era strigătul străjii de dimineață, care văzând la îndepărtatul orizont zorile luminătoarei mării, chema în postată pe toți cei cu brațele vânjoase.

Se pare că în acest senz ne grăiește apelul din Martie 1904, lansat din Cernăuți, către centrele teologice dela București, Sibiu, Arad și Caransebeș, când spune că: „o credință e în întreaga Biserică românească a Răsăritului, un sânge în toți fiii acesteia! De ce nu s'ar putea deci găsi modalitatea, după care, cei de un sânge și de o credință în uniformitate și cu forțe unite să lucreze pentru întărirea și apărarea credinței și prin credință a sângelui?! Dar chiar aceasta e taina istoriei neamului nostru!

„Concentrarea de forțe ale teologilor români ortodocși, — bărbați ca mâne angajați în serviciul Bisericii, — ar fi salutară din mai multe puncte de vedere... — dar mai presus de toate din concentrarea studențimii în jurul unei reviste teologice,

ar rezulta pentru prezent încheierea unor legături de studii între studenții teologi de pretutindenea, iar pentru viitor s'ar întemeia între clerul și peste tot între bărbații bisericești din Transilvania și Regat, o comuniune și mai strânsă. Nu e demnitățile unei tinerimi ce se respectă, și care e conștiință de misiunea sa în organismul neamului și Bisericii sale, să mai stea cu brațele în sân”.

Cei dintâi cari au răspuns acestui apel al studentului de atunci, Nicolae Bălan, au fost studenții dela București, unde 25 de ani mai târziu, adică în 1929, va apare din inițiativă pur studențească, revista „Raze de Lumină”, menită să răspundă tocmai acestei simțite nevoi de unificare sufletească a slujitorilor aceluiași altar.

Unitatea de acțiune coordonată este calea izbândeii. Dacă înfăptuirii României întregite i-a premers accentuarea unificării de ordin spiritual, al cărei semnal a fost și apelul dela 1904, victoria finală nu o vom câștiga decât tot pe această cale indicată de vrednicii înaintași. Și fiindcă această de a doua luptă, care va trebui să ducă la unirea integrală a românismului, cade în sarcina și răspunderea generației noastre, ni se impune sfânta datorie a sintetizării energiilor, cari să se cristalizeze în jurul unui organ de publicitate, care să corăspundă pedestalului ideii ce trebuie să ne călăuzească. Răspunsul la acest desiderat l-ar da în măsura cea mai ideală „Razele de Lumină” — cu o remarcă: pentru situația din Ardeal, unde trebuie să luptăm pe două fronturi și încă pe unul cu o iuțeală de 60 km. la oră, acesta nu ar fi mijlocul cel mai expeditiv, asupra căruia vom mai reveni.

Fl. Mureșanu.

—∞—

Congresul Micei Înțelegeri studentești s'a deschis în mod solemn în ziua de 24 Febr., în prezența a 460 delegați români și 420 delegați jugoslavi. A prezidat ministrul instrucțiunii Derer, ca prezident de onoare. În discursul rostit a amintit de prefinia românilor cu națiunile slave de sub fosta stăpânire, îndemnând studențimea să fie paznica marilor idealuri pe care istoria le-a sădit în inimile celor trei națiuni amice. După ședință a urmat o recepțiune la ministrul de externe Beneș. A doua zi studenții au vizitat orașul și au continuat să lucreze în secțiuni.

88 CONFERINȚE PREOȚEȘTI ȘI CERCURI RELIGIOASE 88

Conferința de toamnă a preoților din tractul Unguraș.

Credincioși orânduiriilor bisericii noastre strămoșești, preoțimea tractuală și de data aceasta, ca și în trecut, a ținut să fie la datorie, întrunindu-se în conferința de toamnă, care s'a ținut la 18 Dec. 1929, în parohia Hida, sub prezidenția Prea On. protopop Ioil Ghiurișan, participând doisprezece preoți.

Conform programului stabilit, la orele 8 a. m. s'a servit sf. liturgie, în biserica ortodoxă din loc, celebrând preotul local, Iuliu Chifa și părintele Emil Miclea din Baica, dând răspunsurile liturgice preoțimea tractuală prezentă.

După terminarea serviciului divin, preoțimea s'a întrunit în localul designat, unde după invocarea Duhului Sfânt, P. On. protopop, în calitate de președinte, deschide conferința și prin câteva cuvinte mulțumește preoțimei pentru faptul că a ținut să participe la această conferință, într'un număr satisfăcător, deși timpul era puțin favorabil, din cauza ploii, care face în această regiune drumurile impracticabile.

După deschidere și formalitățile de constituire, se intră în ordinea de zi, procedându-se la cetirea rapoartelor asupra activității cercurilor religioase, de către președinții cercurilor respective. Spre mulțumirea tuturor celor de față se constată, că aceste cercuri își înțeleg pe deplin menirea lor, fiind un mijloc de întărire religioasă-morală între credincioși și de perfecționare pastorală pentru preoți și în deosebi pentru preoții tineri, cari sunt la începutul carierei lor.

Se hotărăște ca pe viitor membrii cercurilor religioase să se schimbe între ei, deplasându-se membrii unui cerc pe teritoriul celuilalt, ca prin aceasta să se poată desvolta o activitate mai variată. Se mai propune, ca cercurile religioase viitoare să se țină în zile de sărbătoare, iar lucrările și cuvântările ocazionale, să fie publice și numai chestiunile de ordin confidențial, să fie ținute în cerc intim.

Se hotărăște, ca din sinul conferinței să se redacteze o adresă-protest către Consiliul comunal Hida, în care să se protesteze energic împotriva hotărârii ilegale a acestuia, de a schimba data ținerii târgului de țară pe data de 22—23 Dec. a. c., care termin coincide cu Dumineca, în loc de a se ține la 23—24 Dec., după cum fusese fixat înainte și aprobat de forurile superioare administrative.

Pr. Simion Curea din Zimbor, ceteste conferința „Metode pentru combaterea sectarilor“. În această lucrare autorul expune în mod plastic, doctrinele tuturor sectelor existente la noi în țară, scoțând în relief marele pericol, ce-l prezintă acestea pentru Biserică și Stat, evidențiind mijloacele „iudaice“ de cari se folosesc la cumpărarea conștiințelor și momirea celor slabi de înger, precum și intențiunile meschine ale acestor „profeți mincinoși“, cari se prezintă înaintea credincioșilor în piei de oi blânde, iar dinlăuntru sunt lupi răpitori, „cari se cunosc după rodirile faptelor lor“. (Matei 7, 15—18).

Ca încheiere autorul ne dă mai multe metode practice, pe cari experiența le-a aflat de potrivite, pentru combaterea acestui flagel, care roade la temelia bisericii lui Hristos, tinzând prin aceasta ruinarea statului nostru.

După cetirea lucrării se deschide discuție asupra celor tratate, luând în primul rând cuvântul P. On. protopop I. Ghiurișan, insistând în mod minuțios asupra conținutului lucrării, recomandând preoțimei ca să adopte și să se folosească de metodele de combatere expuse.

Luând încă cuvânt câțiva membrii, discuția se încheie, iar ne mai fiind alte obiecte la ordinea de zi, președintele declară conferința de toamnă a preoților, închisă și prin cuvinte bine simțite mulțumește preoțimei participante, pentru obiectivitatea discuțiilor și hotărârilor aduse în această conferință, îndemnându-o la muncă pentru prosperarea bisericii și a neamului nostru.

Noi, cei cari am avut prilejul să asistăm la această conferință, fie luând parte la discuția deschisă asupra celor tratate în lucrarea de mai sus, fie ascultând cu atenție, ne-am putut formă și cu această oca-

zie o icoană clară, despre pericolul care ne amenință biserica noastră prin lățirea sectarismului și pentru ca să evităm acest pericol, e de datorința noastră a tuturor, ca toți cei-ce ne considerăm lucrători în ogorul Domnului, să ne ocupăm cu toată seriozitatea și în mod intens de această problemă. Cei cari păstoriim în parohii contaminate, numărând printre „oile“ încredințate nouă spre păstorie, și de acelea cari s'au abătut dela calea cea adevărată, să muncim din straja dimineții până 'n noapte, pentru îndreptarea celor rătăciți, spre a cărei realizare să graviteze toate acțiunile noastre. Resădind credința strămoșească în inimile contaminate de otrava învățăturilor sectare, vom readuce pe oile cele rătăcite în staulul mântuitor, care este biserica lui Hristos, și atunci vom avea mulțumirea sufletească că ne-am împlinit cu adevărat datoria de „păstori“, pentru că „păstorul cel bun sufletul său își pune pentru oi“.

Cei cari prin o muncă desinteresată în ogorul Domnului, vom contribui la triumful bisericii lui Hristos, a cărei slujitori suntem, vom putea zice ca psalmistul: „Învățat-am pe cei fără de legi căile Tale și pe cei necredincioși la Tine i-am întors“.

Pr. Ioan Lazar.

Batjocurirea bisericilor românești de peste Nistru.

Ziarele au anunțat că mitropolitul Kievului protestează împotriva afirmațiunii că în Republica Sovietică biserica ortodoxă ar fi persecutată. Protestul poate fi adevărat, numai că lăsăm pe alții să creadă c'a fost dat de bună voe.

Până în 1924 bisericile au fost închise în Rusia. Unele au fost transformate în prăvălii, altele în grajduri. După introducerea stilului nou la noi, bolșevicii au dat voe să se tragă clopotele și să se parodieze slujbe în bisericile din satele limitrofe Nistrului. Prezenta astfel „raiul bolșevic“ printr'un conservatorism de paradă. Desigur că, pe lângă altele, vecinătatea aceea mărirea agitația unora dintre basarabeni împotriva noului stil.

Astăzi, însă, bolșevicii și-au statornicit

batjocurirea ortodoxiei până la Nistru. Eram acum două zile (21 Febr. c.) la Sarova, sat așezat pe malul Nistrului, în fața târgușorului rusesc Iaruga. Acelaș fapt l-am văzut petrecându-se și în marele sat Mihailovca. Priviam din satul nostru Cremenciuc. De dincolo de Iaruga și Mihailovca s'au zeau cântând fanfare. Bolșevicii, după ce au ținut discursuri, au început să joace împrejurul bisericii. Apoi, în cântecul internaționalei, un bolșevic s'a cățarat pe clopotniță, a aruncat crucea jos și-a pus în loc steagul roșu. Strălucea sus, cârpa comunistă, roșie ca sângele ce-a curs din coasta Mântuitorului. Și par'că pentru a acoperi această batjocurire, cerul se 'norase și-o ceață deasă cădea pe Nistru, ca un zid între ei și noi.

A doua zi glasul clopotelor ne-au adunat iar pe malul Nistrului. După ce-au lăsat, pentru ultima oară, clopotele să vestească lumii durerea lor, le-au dat jos. Și-a amuțit clopotnița înaltă, pângărită de cei fără Dumnezeu și fără credință.

Iată pentru ce nu putem crede că Mitropolitul Kievului e mulțumit de felul cum se poartă bolșevicii cu ortodoxia.

(„Universul“)

D. Iov.

CRONICĂ

Știre personală. P. Sf. Sa Episcopul nostru *Nicolae*, în ziua de 23 Febr. c., a plecat la București, pentru a participa la lucrările Senatului și pentru rezolvarea mai multor chestiuni oficiale de ale eparhiei.

Predică în biserica catedrală din Cluj. Duminecă, în 9 Martie c., va predica C. S. Pr. Dr. A. Buzdug, prof.

Pentru zidirea caselor parohiale redacția Mitropoliei Moldovei face o propunere foarte bună. Parohiile cari au venituri permanente din arânzi de pământuri, să contracteze împrumuturi dela *Cassa de credit* a clerului din București, pe cari să le amortizeze în 10—20 ani, punând ca garanție veniturile acestor pământuri. E propunere salutară, care s'ar putea pune ușor în practică pentru împrumuturi dela 200 până la 500 mii Lei.

Persecuțiunile religioase din Rusia.

I. P. Sf. Sa Patriarhul Dimitrie, în numele bisericii ortodoxe sârbe, a adresat un protest în contra persecuțiilor religioase din Rusia sovietică. Protestul este adresat tuturor bisericilor ortodoxe autocefale, precum și Episcopului de Canterbury, arătând că „istoria omenirii nu a cunoscut până acum o asemenea luptă împotriva bisericii și a credinței în Dumnezeu“. Se face apel la națiunile civilizate spre a pune capăt suferințelor îndurate de poporul rus, ele întrecând chiar persecuțiunile încercate de primii creștini. Patriarhul Iugoslaviei invită toate bisericile ortodoxe să facă rugăciuni pentru salvarea bisericii și poporului rus. La fel a făcut și Sinodul bisericii bulgare, asociindu-se protestelor celorlalte biserici și ordonând slujbe religioase.

M. Sa Regina Maria despre fetele moderne. Ziarul englez „Evening-News“ publică următoarele păreri ale M. Sale despre fetele moderne: „M. Sa nu are nici o admirație pentru fetele și femeile tinere gălăgioase, ignorante și încredute în sine, pe cari le vezi întinse pe canapele într'o atitudine fără jenă, cari nu au nici un respect pentru oamenii mai în vârstă, cari stau picior peste picior și cu țigara în gură. Evident, fetele tinere trebuie să fie educate așa ca să știe să se conducă singure. Dar emanciparea femeii și lipsa de creștere nu sunt unul și același lucru, cum cred unele fete din generația de azi. Prințesa Ileana este destul de independentă. Ea lucrează în Y. W. C. A. pentru școli și spitale, la Liga navală și la cercetașe. Dar nu-i dau voie să fumeze“.

Propagandă religioasă prin filme se face în mod sistematic de către biserica catolică din Berlin. Spre acest scop s'a construit anume un grandios cinematograf, în care se vor rula numai filme instructive și religioase. Noi abea suntem ajunși la epoca zidirii de biserici.

Uniforme pentru funcționare. Ministerul Agriculturii, pentru paza moralei și a estetice, a luat dispoziții ca toate funcționarele, în timpul serviciului să poarte uniforme din saten negru, încheiate la gât, cu mâneci și lungi până la o palmă de călcăie. A luat această dispoziție ca mijloc de

înfrânare a modei desmățate în care se îmbrăcau funcționarele. Pe lângă purtarea acestei uniforme li s'a interzis să se prezinte la slujbă fardate și cu buzele roșite. Aceste măsuri credem că se vor estinde și la celelalte ministere și apoi la toate oficiile de stat.

Cu ce pagube lucrează minele statului. La verificarea bilanțurilor întreprinderilor miniere ale statului din Baia-mare și Săcărâmb, s'a constatat că ambele întreprinderi au încheiat cu deficit. Așa minele din Baia-mare în anul 1927 au avut un deficit de aproape 81 milioane Lei, iar în 1928 de 41 milioane și jumătate. Minele din Săcărâmb în 1927 de 7 milioane iar în 1928 de peste 5 milioane și jumătate. Tristă constatare.

Prizonieri din Rusia se re'ntorc acasă. Din spusele unui fost prizonier în Rusia, re'ntors de curând acasă la Târgu-Murăș, reiese că guvernul sovietic din cauza crizei economice a încuviințat repatrierea mai multor români și unguri căzuți prizonieri în timpul războiului. Alții fiind duși pe frontul chinez au desertat și încearcă să se întoarcă acasă prin China. Dacă nu întimpină pedeci prea mari, sosirea se va întâmpla în cel mult o lună de zile.

La **LIBRĂRIA EPARHIALĂ** din Cluj se află de vânzare **ORNATE BISERICESTI** (felon, patrafir, brâu, mânecute) în culori bordo și albastre, confecționate inecceptionabil, din stofă fină cu broderii aurite (spic de grâu și flori), cu prețul dela 6500—8500 Lei.

PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Nr. 1470—1930.

A V I Z

A apărut volumul I. partea I. din opul „Creația universului din punct de vedere filosofic, științific și biblic“, de preotul Toma Gherasimescu, spiritual și profesor la Seminariul „Sf. Gheorghe“ din Roman.

Lucrarea este o expunere sumară, bine documentată, a marelui probleme, creația universului, asupra căreia atât de puțin corespunzător este lămurită lumea noastră.

Prețul 15 Lei. Depozitul general, Roman (Strada Florian Nr. 26).

Cluj, la 24 Faur 1930.

Consiliul eparhial.

Nr. 1057/1930.

Mulțumită publică.

La fondul pentru zidirea Catedralei am mai primit următoarele danii și colecte:

Prof. Constantin Dumitrescu, Alba-Iulia, colecta elevilor	10.511 L.
Așezământ. Princip. Elena, București	5.000 „
Pr. C. Brișan, Poiana-Horia, colectă	1.200 „
Gh. Mureșan, of. stării civile Cluj .	1.000 „
Pr. Dumitru Crișan, Bucium-Muntari	1.000 „
Pr. Sabin Răcătău, Ampoiața	1.000 „
Ioan Popa, farmacist, Cluj	1.000 „
Ocolul silvic Săcele-Brașov	430 „
Pr. Nic. Colea, Bucium-Izb., colectă	396 „
Ocolul silvic Arpașul-de-jos	300 „
Maria Căpușan, Călata	200 „

Total . 22.037 L.

Colecta anterioară . 4,826.493 „

Total general . 4,848.530 L.

Marinimoșilor donatori le exprimăm mulțumita noastră și pe această cale.

Cluj, la 13 Faur 1930.

Consiliul Eparhial.

Nr. 311/1930.

(7) 1—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a treia, *Pădureni*, din protopopiatul Turda, se publică concurs din oficiu, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“, pe lângă următoarele condițiuni:

1. Dotațiunea dela stat, conform cvalificațiunii.

2. Locuința în natură, cu supraedificatele necesare și grădină cu pomi.

3. Sesiune parohială 11 jugăre, arător și cositor și drept de pășunat.

4. O litră (mierță) de cucuruz dela fiecare fum (circa 80 case), din care compete cantorului $\frac{1}{3}$ și crâșnicului $\frac{1}{10}$, precum și câte o zi de lucru dela fiecare casă, cari privesc numai pe preot.

5. Stola îndatinată.

Impozitele după realități le supoartă preotul.

Reflectanții își vor înainta cererea cu documentele prescise, oficiului protopopesc subsemnat și cu prealabila încunoș-

tințare se vor putea prezenta în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Concurenții au să prezinte act de învoire dela P. S. S. Episcopul nostru, fără care act nu vor putea fi luați în candidare.

Turda, la 17 Februarie 1930.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu consiliul parohial.

Iovian Murășian, protopop.

Nr. 72/1930.

(6) 2—3

CONCURS

Pentru completarea postului de paroh din parohia vacantă *Bălan II*, aparținătoare tractului Unguraș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Locuință în natură cu supraedificate și cu grădină de 1 jugăr.

2. Sesiunea parohială în estenziune de 10 jugăre.

3. Una zi de lucru sau contravaloarea aceleia dela fiecare casă.

4. Stolele uzitate în acest ținut.

5. Salarul dela stat, după pregătirea alesului.

Reflectanții își vor înainta cererile de concurs, instruite în mod reglementar, oficiului nostru, și pe lângă observarea dispozițiilor în vigoare, se vor putea prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii și cu situația locală.

Petenții vor alătura la cererea de concurs și învoirea P. Sf. Sale Episcopului, de a putea concura.

Unguraș, la 11 Februarie 1930.

În înțelegere cu consiliul parohial din Bălan II.

I. Ghiurițan, protopop.

AVIZ! Cu onoare aduc la cunoștința on. preoților și organelor parohiale, că începând cu 1 Ianuarie c., în prăvălia mea din Cluj, Str. Iuliu Maniu nr. 7, se vor afla **de vânzare în rate și ICOANE SFINTE**, frumos încadrate. Icoanele încadrate vor fi expuse în permanență, fiecare având indicat și prețul.

Cu stimă **MIHAIL SOMLYAI**

(1) 3—12

aurar.